

X Ka 621/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Orzechowski

Sędziowie: SO Krzysztof Chmielewski (spr.)

SR del. Łukasz Brodzik

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Michał Zborowski

przy udziale Prokuratora Jarosława Polanowskiego

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2014 r.

sprawy **M. W. (d. R.)**

oskarżonej o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżoną

od wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie

z dnia 6 marca 2014 r., sygn. akt V K 1495/13

orzeka:

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Pruszkowie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt *X Ka 621/14*

UZASADNIENIE

M. W. (d. R.) została oskarżona o to, że w dniu 30 stycznia 2013 roku w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 3.700,98 zł, wprowadzając w błąd pokrzywdzonego, co do zamiaru wywiązania się z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) oraz podając przy zawieraniu umowy nie swoje dane osobowe, w tym imię i nazwisko Ł. J. oraz wpisując w umowę w/wym. imię i nazwisko oraz datę zawarcia umowy, a także przedkładając uprzednio podrobione przez siebie zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, opatrzone datą 28 stycznia 2013r., **tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk.**

Sąd Rejonowy w Pruszkowie wyrokiem z dnia 6 marca 2014 roku (sygn. akt V K 1495/13, 2 Ds. 143/13):

I. oskarżoną M. W. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, tj. za winną popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk. w zb. z art. 270 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. i za to na podstawie art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 3 kk., wymierzył oskarżonej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 44 § 2 kk. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wyszczególnionych w wykazie dowodów rzeczowych nr DRZ 3262- 3263/13 pod poz. 1 i 2 (k. 85), poprzez pozostawienie ich w aktach sprawy;

III. zwolnił oskarżoną od obowiązku uiszczania kosztów sądowych, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniosła oskarżona. Zarzuciła wyrokowi sądu I instancji obrazę prawa procesowego poprzez rozpoznanie sprawy bez jej obecności i wydanie wyroku zaocznego. W apelacji podała przyczyny swojej nieobecności nadmieniając, że zbyt późna informacja o terminie rozprawy, uwzględniając trudną sytuację rodzinną oskarżonej, uniemożliwiła jej stawiennictwo.

Na rozprawie w dniu 8 września 2014 roku:

- oskarżona M. W. nie stawiała się, zawiadomiona prawidłowo o terminie rozprawy

- prokurator wnosił o nieuwzględnienie apelacji, uznanie jej za oczywiście bezzasadną i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wniesiona przez oskarżoną jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

W postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Pruszkowie niewątpliwie doszło do obrazu art. 479 § 1 k.p.k. Sąd odwoławczy wskazuje, że przesłanki wyrokowania zaocznego są ściśle określone i zaliczamy do nich m.in. prawidłowe zawiadomienie o jej terminie, zgodnie z przepisami określonymi w rozdziale 15 k.p.k. (art. 128- 142 k.p.k.).

Oskarżona M. W. podczas przesłuchania w dniu 23.10.2013 roku podała dwa adresy: jeden będący adresem jej zameldowania, natomiast drugi jako adres jej zamieszkania (dłuższego pobytu). Tymczasem zawiadomienie o terminie rozprawy w dniu 6 marca 2014r. przesłano wyłącznie na jeden z dwóch podanych adresów, przy czym korespondencji tej oskarżona nie podjęła. W konsekwencji w dniu 28 lutego 2014r podjęto skuteczną próbę wezwania oskarżonej za pośrednictwem telefonu. Przedstawione powyżej okoliczności w ocenie Sądu Okręgowego musiały skutkować uznaniem zawiadomienia za doręczone w sposób nieprawidłowy. W pierwszej kolejności zauważyć trzeba, że opisanej wyżej sytuacji w żadnym razie nie można było uznać za przypadek niecierpiący zwłoki wyczerpujący przesłanki z art. 137 k.p.k.. Przepis ten zezwala bowiem na powiadomienie zastępcze w formie przekazu telefonicznego, stosownie do okoliczności. Odwołując się zatem do orzecznictwa Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 29 maja 2001r. (II AKz 350/01) Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że za wypadek niecierpiący zwłoki w rozumieniu art. 137 k.p.k. nie można uznać sytuacji wynikającej z zaniedbania sądu. Uchybienia tego nie konwaliduje więc fakt powiadomienia oskarżonej za pośrednictwem telefonu o terminie rozprawy. Przewidziany w art. 137 k.p.k. wypadek niecierpiący zwłoki to sytuacja zaistniała obiektywnie, gdy brak jest możliwości doręczenia zawiadomienia w zwykłym trybie przewidzianym w przepisach poprzedzających, a organ procesowy nie miał takiej możliwości uprzednio. Biorąc pod rozwagę powyższe, Sąd Okręgowy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie taki szczególny przypadek nie wystąpił i w związku z tym nie było podstaw do zastosowania tej szczególnej formy zawiadomienia.

Sąd odwoławczy zważył, że sąd I instancji dopuścił się naruszenia prawa do obrony przysługującego oskarżonej na podstawie art. 6 k.p.k. jak również art. 42 ust. 2 Konstytucji RP.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego- Izba Karna z dnia 16 lipca 2009 roku (VKK48/09) aczkolwiek obecność oskarżonego na rozprawie w trybie uproszczonym nie jest obowiązkowa, to ma on prawo uczestniczenia w niej i podjęcia aktywnej obrony swoich interesów procesowych. Realizacja tego uprawnienia warunkowana jest prawidłowym powiadomieniem o terminie rozprawy, a pozbawienie oskarżonego tego uprawnienia stanowi w każdym wypadku rażąco naruszenie prawa do obrony materialnej gwarantowanej oskarżonemu w art. 42 ust. 2 Konstytucji RP, jak też w art. 6 k.p.k. Nie można bowiem wykluczyć, że oskarżona prawidłowo powiadomiona o terminie rozprawy,

tj. na co najmniej 7 dni przed, a zatem powiadomiona w terminie przewidzianym w art. 353 § 1 k.p.k., chciałyby stawić się w sądzie i aktywnie podjąć się własnej obrony.

Powyższe okoliczności skutkowały uwzględnieniem apelacji oskarżonej, w rezultacie uchyleniem zaskarżonego wyroku zaocznego i przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu w Pruszkowie do ponownego rozpoznania.